

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

PSYCHOSES BIJ DIPHTHERIE

Naar aanleiding van mijn opstel in het *Tijdschrift* van 20 Februari 1943, bl. 357, schrijft collega P. H. KRAMER dat hij de diagnose diphtherie bij patiënte C in twijfel trekt en hij stelt er een andere voor in de plaats: angina. Ook ik ben van meening dat voor het aannemen van een diphtherie-psychose de bacil moet zijn aangetoond, doch dat sprak voor mij zoo vanzelf, dat ik msschien daardoor wat onduidelijk was. De diagnose diphtherie werd namelijk nog twee dagen vóór de opneming bij ons door bacteriologisch onderzoek bevestigd. Bij deze patiënte en bij patiënte B, bij wie de bacillen gedurende 6 weken regelmatig werden gevonden, waren geen andere ziekten vast te stellen. Het lijkt dan ook gewrongen naast den diphtheriebacil nog andere agentia aan te nemen. De koorts alleen zou daarvoor zeker niet in aanmerking komen, daar het bekend is dat de psychotische verschijnselen gewoonlijk toe- of afnemen met het temperatuurbehoop. Ofschoon ik, blijkens mijn artikel, zelf nog eenigen twijfel had bij patiënte B, staat het voor mij vast dat patiënt C leed aan een psychose bij diphtherie.

Utrecht, 9 Maart 1943

P. A. H. BAAN

PUBERTAS PRAECOX

Er bestaat wellicht enig misverstand tusschen collega MANSCHOT en mij naar aanleiding van mijn opmerking over de verhouding van beenlengte tot geheele lichaamslengte bij den door hem beschreven volwassen lijder aan progeria. Het komt mij voor, dat een verhouding, welke op 4-jarigen leeftijd normaal kan worden genoemd, op lateren leeftijd afwijkend wordt, wanneer de versterkte groei van armen en beenen tijdens de verschillende strekkingsperiodes achterblijft. Ik had slechts de beschikking over de maatbeoordeling der photo's, welke zich in het proefschrift van collega MANSCHOT bevinden. Het zou inderdaad belangwekkend zijn, indien in dit geval dus geen vroeg-kinderlijke verhoudingen hebben bestaan.

Oegstgeest, 13 Maart 1943

E. A. D. E. CARP

ANTI-DIPHTHERIESERUM

In verband met de uiterst sterk toegenomen vraag naar anti-diphtherieserum van 600 A. E. per cm^3 en mede als gevolg van de schier onoverkomelijke bereidingsmoeilijkheden, zal de aflevering van dit praeparaat binnenkort tijdelijk moeten worden gestaakt. In plaats hiervan is een praeparaat van 400 A. E. per cm^3 beschikbaar, waarvan de prijs, inclusief omzetbelasting, f 1.45 per 10 cm^3 zal bedragen en dat het prijscourantnummer 1a krijgt. Dit serum zal worden afgeleverd, als serum van 600 A. E. per cm^3 wordt besteld. Indien slechts enkele ampullen worden gevraagd, zal ongeveer het gevraagde aantal antitoxine-eenheden worden verzonden. Bij aanvraag van meer ampullen wordt een aantal ampullen van 400 A. E. per cm^3 gezonden, gelijk aan het bestelde aantal ampullen van 600 A. E. per cm^3 .

W. AEG. TIMMERMAN

*Directeur van het Rijks-Instituut
voor de Volksgezondheid*

Utrecht, 12 Maart 1943

OPTISCHE HALLUCINATIES BIJ OMSCHREVEN AANDOENING DER FRONTALE HERSENEN

In de belangwekkende mededeeling van prof. BROUWER (*N. T. v. G.* 13 Maart 1943) wordt niet medegedeeld of de patiënt kort vóór of na de operatie verdoovende of slaapmiddelen had gekregen.

Enkele malen heb ik namelijk waargenomen, dat een patiënt (lijdende aan een inwendige ziekte, zonder organische hersenaandoening) ná en zoo goed als zeker dóór toediening

van pantopon — na staken van de toediening verdwenen de verschijnselen weer spoedig — optische hallucinaties kreeg, geheel analoog aan de door prof. BROUWER in zijn mededeeling beschrevene.

Zonder daarom iets te kort te willen doen aan de conclusies van den schrijver zou ik prof. BROUWER de vraag willen stellen: Waren dezen patiënt ook sedativa toegediend vóór of na de operatie en zoo ja, acht U het uitgesloten, dat deze een invloed op het cerebrum hebben uitgeoefend in denzelfden zin als het organische hersenletsel?

Winterswijk, 15 Maart 1943

F. TH. TER HAAR

BERICHTEN

WETTEN EN BESLUITEN

Het Ziekenhuisbesluit 1943. — Het *Verordeningenblad* van 15 Februari 1943, aflevering 4, bevat het Besluit van den Secretaris-Generaal van het Departement van Sociale Zaken betreffende het ziekenhuiswezen, dat wordt aangehaald als „Ziekenhuisbesluit 1943”. Art. 1 stelt vast, wat dit Besluit verstaat onder „ziekenhuis” en „verpleeghuis”. Als zoodanig worden echter niet beschouwd rijkshospitalen, voor zoover zij bestemd zijn voor verpleging van militairen, alsmede krankzinnigengestichten en andere door den Secretaris-Generaal van het Departement van Binnenlandsche Zaken aangewezen inrichtingen tot het verplegen van krankzinnigen. Art. 2 bevat het verbod voor inrichtingen, bestemd voor of gebezigd tot verpleging of verzorging van minder dan tien personen, den naam „verpleeghuis” te voeren. Art. 3 bepaalt, dat het verboden is zonder vergunning van den Secretaris-Generaal van het Departement van Sociale Zaken een ziekenhuis op te richten of uit te breiden, te verbouwen of een ziekenhuis of verpleeghuis in bedrijf te stellen of in bedrijf te houden. Deze vergunning wordt, voor zoover het gemeentelijke of provinciale zieken- of verpleeghuizen betreft, verleend in overleg met den Secretaris-Generaal van het Departement van Binnenlandsche Zaken. Voorts bevat het Besluit onder meer bepalingen aangaande de personen, die belast zijn met het toezicht op de naleving van dit Besluit, de verplichting van het bestuur van een zieken- of verpleeghuis aan de vorenbedoelde personen inlichtingen te geven.

De *Nederlandsche Staatscourant* van 1 Maart 1943, No. 41, bevat het Eerste uitvoeringsbesluit van den Secretaris-Generaal van het Departement van Sociale Zaken ingevolge het Ziekenhuisbesluit 1943, waarin bepalingen worden gegeven aangaande de in art. 3 van het Ziekenhuisbesluit bedoelde vergunningen.

Mr. CA. M. SCHENCK

BUITENLAND

AUSTRALIË. — BLOEDGEVERS. De bloedtransfusiedienst van het Roode Kruis werd in 1941 gereorganiseerd. De dienst heeft thans 60000 donatores ingeschreven; van hen staan er elke week 1500 ter beschikking (*Het Ned. Roode Kruis*, blz. 30, 1943).

DUITSCHLAND. — ECHTSCHIEDING EN LOCALE RASSEN. De veelvuldigheid der echtscheidingen is in de verschillende deelen van het Rijk niet dezelfde. De steden Berlijn, Hamburg en Bremen, het landelijke Sleeswijk-Holstein, Saksen en het Katholieke Rijnland toonen cijfers boven het gemiddelde. DIRKS, een medewerker aan het *Archiv für Rassenbiologie* zoekt het in het regionale volkskarakter: de Rijnlander vat de plichten en de banden van het leven luchtig op, een Sakser heeft veel belangstelling voor nieuwe mogelijkheden en een hooge „Anpassungsbereitschaft” aan nieuwe en vooruitstrevende stroomingen; bij den Sleeswijk-Holsteiner daarentegen zoekt de schrijver de „Ehescheidungs-bereitschaft” in de „Neigung zu Versteifungen, Hemmungen, Verspannungen und damit verbundenen Affektbeladenen Reaktionen” (*Ber. u. d. ges. Gyn. u. Geb. h.*, blz. 69, 1943).

— LEVER ALS GENEESMIDDEL. Volgens de jongste bepaling mag lever nog slechts verwerkt worden tot een inspuitbaar geneesmiddel ter behandeling van perniciose anaemie (*Schweiz. med. Wschr.* blz. 168, 1943).